

Domov>Družinske zadeve in dedovanje>Zakonita selitev v tujino z otroki

Zakonita selitev v tujino z otroki

Nemčija

1 V katerih primerih lahko eden od staršev zakonito premesti otroka v drugo državo brez soglasja drugega starša?

Vprašanje, kje bi moral otrok živeti stalno, je urejeno s pravnimi pravili o pravici do določitve otrokovega kraja prebivališča in je tako del dejanskega varstva in vzgoje otroka (člen 1631(1) civilnega zakonika (*Bürgerliches Gesetzbuch – BGB*)), ki tako kot skrb za otrokovo premoženje spada na področje roditeljske pravice na podlagi člena 1626(1) civilnega zakonika.

Stalno prebivališče je „zadeva znatnega pomena“ (*Angelegenheit von erheblicher Bedeutung*) v smislu prvega stavka člena 1687(1) civilnega zakonika, v nasprotju, na primer, s kratkimi počitnicami v sosednji evropski državi, ki zahtevajo soglasje obeh staršev, če si delita skrbništvo. Eden od staršev tako potrebuje soglasje drugega od staršev, če se želi z otrokom preseliti v tujino, razen če ima izključno pravico do varstva in vzgoje ali vsaj izključno pravico do določitve prebivališča.

2 V katerih primerih je za premestitev otroka v drugo državo nujno soglasje drugega starša?

Soglasje drugega od staršev za preselitev otroka v tujino je potrebno, če imajo starši skupno roditeljsko pravico (pravico do določitve prebivališča) (glej tudi odgovor na vprašanje št. 1).

3 Kako je mogoče otroka zakonito premestiti v drugo državo, če drugi starš za premestitev ne da potrebnega soglasja?

Premestitev otroka v tujino je zakonita, če ima tisti od staršev, ki se želi preseliti z otrokom, izključno pravico do varstva in vzgoje ali vsaj izključno pravico do določitve prebivališča.

Če ni tako in če se starša o tem ne moreta sporazumeti, lahko sodišče za družinske zadeve (*Familiengericht*) na zahtevo enega od staršev na podlagi člena 1628 civilnega zakonika enemu od njiju podeli pravico za odločitve o tem vprašanju. Sodišče mora odločiti v skladu z otrokovo koristjo ter pri tem upoštevati posebne okoliščine in možnosti ter zakonite interese zadevnih strank (člen 1697a civilnega zakonika).

Poleg tega lahko eden od staršev, ki ne živi skupaj z drugim, pri sodišču za družinske zadeve na podlagi člena 1671(1) civilnega zakonika predlaga tudi, da se mu dodeli izključna roditeljska pravica na splošno ali izključna roditeljska pravica v zvezi z določenim vprašanjem, na primer v zvezi s pravico do določitve prebivališča. Sodišče bo predlogu ugodilo, če se drugi od staršev strinja, razen če se otrok, ki je star vsaj 14 let, s tem ne strinja, ali če bo odvzem skupne roditeljske pravice ali delni ali popolni prenos roditeljske pravice na predlagatelja verjetno v največjo otrokovo korist. Če sodišče ugodi predlogu, lahko roditelj prosto odloča o tem, kje bo otrok živel.

4 Ali za začasno premestitev (npr. dopust, zdravstvena oskrba itn.) in za trajno premestitev veljajo ista pravila? Priložite ustrezne obrazce za soglasje, če ti obstajajo.

Če ima eden od staršev izključno roditeljsko pravico, lahko otroka kadar koli za krajši čas prosto premesti v tujino.

Po drugi strani morajo starši s skupno roditeljsko pravico o tem načeloma odločati skupaj (člen 1627 civilnega zakonika). Če starši s skupno roditeljsko pravico živijo ločeno, se morajo skupaj odločiti, ali načrtovano potovanje ni vsakodnevna zadeva, temveč zadeva znatnega pomena (prvi stavek člena 1687(1) civilnega zakonika). Tisti od staršev, s katerim otrok običajno živi, ima pravico samostojno odločati o vsakodnevni zadevi (drugi stavek člena 1687(1) civilnega zakonika). Drugi od staršev lahko sam odloča samo o zadevah dejanskega varstva in vzgoje iz četrtega stavka člena 1687(1) civilnega zakonika. V zakonodaji ni opredeljeno, katere zadeve so znatnega pomena in katere so vsakodnevne zadeve oziroma zadeve dejanskega varstva in vzgoje. O tem se odloča glede na posebne okoliščine posameznega primera. Načeloma lahko tako tisti od staršev, s katerim otrok običajno živi, kot tisti od staršev, ki ima pravico do stikov, sam odloči o začasnem odhodu otroka na počitnice v tujini, če ne gre za pot na oddaljeno ali politično nemirno območje. Tisti od staršev, ki ima pravico do stikov, pa mora tistega od staršev, ki za otroka skrbi večino časa, vnaprej obvestiti o namenu potovanja. Tisti od staršev, ki za otroka skrbi večino časa, lahko sam odloča o rutinskem zdravljenju otroka. Če pa je otroka zaradi zdravljenja treba premestiti v drugo državo, se to praviloma ne šteje več za rutinsko zdravljenje.

Tisti od staršev, ki nima roditeljske pravice, nima pravice odločati o tem, kje bi moral otrok živeti. Med stiki ima ta enaka pooblastila na podlagi člena 1687a civilnega zakonika kot starši, ki si delijo skrbništvo otroka in s katerimi otrok običajno ne živi (četrty stavek člena 1687(1)).

Zadnja posodobitev: 12/11/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.